

GLASBENA MATICA V LJUBLJANI

6.3.1931

KONCERT

koncertne in operne pevke

Pavle Lovšetove

Sodelujejo:

Majda Lovšetova (sopran)

Marijan Lipovšek (klavirsko spremljanje)

Leon Pfeifer (violinsko spremljanje)

SPORED:

- I. 1. *Frid. Smetana*: Pomlad ljubezni
2. *P. J. Čajkovskij*: Zakaj?
3. *V. Novák*: Iz cikla „Erotikon“ (Ljubenzsko slavje)
- II. 4. *K. Leroux*: Večer na Nilu
Romanca za sopran s spremljavo violine in klavirja
5. *W. Kienzl*: Kar po prstih . .
6. *J. Marx*: Beneška uspavanka
7. *R. Glière*: V jutranji zarji
Poje Pavla Lovšetova
- III. 8. *F. Schubert*: Radovednež
9. *J. Verdi*: Paževa kancona iz opere „Ples v maskah“
Poje Majda Lovšetova

ODMOR 10 MINUT

- IV. 10. *A. Thomas*: Ofelijina arija iz opere „Hamlet“
Poje Pavla Lovšetova
- V. 11. *H. Proch*: Koloraturna slika, tema in variacije na vse vokale
Izvaja Majda Lovšetova
- VI. Iz zbirke mladinskih pesmi:
12. *M. W. Hamilton*: Deževna noč
13. *L. Blech*: Gospod petelin in gospodična kokoš
14. *L. Blech*: Opackani Jurček in očofana špelca
15. *P. Curran*: Velikonočna

Spremljata na klavirju in violini: konservatorista
M. Lipovšek in L. Pfeifer

1.) POMLAD LJUBEZNI. (Frid. Rückert.)

Kakor glasba lahnih strun
V srcu mojem zdaj odmeva,
Vso spozna naj moj razum
Radost, ki pomlad preveva.

Čisto je ubrana zdaj
Duše moje harmonija,
Kot bi zemlja bila raj,
Kjer rodi se melodija.

Pesem mi zdaj zazveni
A nikakor skozi grlo,
Pesem v srcu mi le ždi,
Kjer nebo se je odprlo.

Duša prekipevajoč
Strastno godbo uživa bajno,
Vso naravo laskajoč
Kliče radostno v to tajno.

2.) ZAKAJ? (H. Heine.)

Kaj zbledele so v rano pomlad
Bujnocvetne mi rožice že?
In tam sredi zelenih mi trat
Še vijolica plaha molči?
In zakaj tak' otožno zveni
Mi škrjančkova pesem v nebo?
In kaj rosa nad logom visi
Kot mrtvaška odeja temno?
In zakaj sije sonce z neba
Hladno in temno brez žaru?
In zakaj je ves svet tak' mračan,
Kot da v smrtnem počival bi snu.
Pa zakaj tare dušo mi jad?
Vedno bolj se pogreza v obup?
O zakaj si moj dragi, povej,
O zakaj si pozabil me ti?

3.) LJUBEZENSKO SLAVJE. (O. Hartleben.)

Glej, kak' iskrijo biseri se v čaši kristalni
kot belo srebro!
Poljubi me, o predraga!
Danes nam slavnostne girlande nižje nad glavo visé
V ponosnih, bogatih lokih.
Zakaj v spomin mi sili pomladi tiha ura,
Kó sem drhtel, iščoč vabljiva usta tvoja,
Tesno objemajoč deviški vitki tvoj stas,
V poljubu prvem tvojem užival takrat rajsko slast?
Čuj!
Glej, kak' iskrijo biseri se v čaši kristalni
kot belo srebro!
Poljubi me, o predraga!
Daj poljub mi, predraga!

4.) VEČER NA NILU. (Armand Renaud.)

Po Nilu plove v tihoti noči
Pod zvezdnim nebom čolniček naš,
Glej, tam na bregu oživljajo sfinge,
Ker šle rade bi z nama v noč.

Nežni pogled, ki pošiljaš ga k meni,
Ta mi dovolj razločno govori,
Kodrasto svajo glavo položim ti na kolena
k tebi zroč.

Čuvajo sfinge ljubeče
Zdaj nad nama,
Svoj blagoslov mrmra nam Nil.
Saj uživa z nama
Vsa narava brezmejna,
Večna naj bo ubranost,
Ki ljubezen jo nama deli.

5.) KAR PO PRSTIH... (G. Falke.)

Kar po prstih, kakor tat,	Ves očaran gledam jo
se priplazi mimo vrat,	Nepoznano tujko to,
Rožna ustka mi poda	Ki nenadno je prišla,
Za poljubček iz srca.	Svetla zvezdica z neba.

Dvigne k meni zdaj roké,
Se pritisne na srcé,
Toplo gleda mi v oči,
Boža me in govori:
»Ljubi me, ne zavrzi me!«

V sladki grozi strepetam,
Ko prikazen to spoznam:
Tiho, kakor tat prišla
zdaj ljubav je iz neba.

6.) BENESKA USPAVANKA. (P. Heyse.)

»Nina ninana« ti hočem peti.
O polnoči začel bo zvonček zveneti.
Veš, koga bo častil ta zvonček mali?
Sveto Lucijo, njej bo pozvanjal.
Sveta Lucija dala ti oči je,
In Magdalena svoje zlate kodre,
In angelčki smejoče barve svoje.
A ustka drobna imaš od svete Marte,
Prelestno izklesana, sladka ustka...
Povej, kako začne ljubezen? reci!
Kaj ne, da se začenja z godbo, s petjem,
Končava pa se z malo, nežno deco?
O, da! Prične se s petjem, hrepenenjem,
Konča se pa z boleščjo in ihtenjem...
»Nina ninana« ti hočem peti,
»Nina ninana«...

7.) V JUTRANJI ZARJI. (Skitalec.)

Ko zarje je jutranje rožnati dih
Poljubljal še speče valove,
Srebrni že naju odeval je svit,
V naročju zibalo je morje.

Žareči oklep si nadel je iztok,
Blesk širil se je po valovih,
Blestel se je čoln ves od zlatih preprog,
In jadro v škrlastih žarkih.

Naslonila si se zaupno na mé.
Lahno sta drhteli ti ustni.
Čoln mirno vodile so moje roké,
Tja vstajanju sonca nasproti.

8.) RADOVEDNEŽ. (W. Müller.)

Ne vprašam rožic lepih,
Ne zvezdic vrh neba,
Kako naj doznale bi one
Vse tajnosti srca?

Jaz nimam rož, ne vrtca,
Predaleč zvezde goré,
Potoček ta naj reče,
Če vara me srce.

Potoček moje sreče,
Kaj danes tak' molčiš?
Vsaj z majceno besedo
Lahko odgovoriš.

»Da« prva je beseda
In druga, ta je »ne«.
Besed teh par pomeni
Pač celi svet zame.

Potoček moje sreče,
Zakaj ti ne zljubi se?
Veš, to ostane tajno:
povej, če ljubi me!

9.) PAZEVA KANCONA IZ OPERE »PLES V MASKAH«.

Obleka njega
Vam glavo bega?
Nič ne vprašujte!
Le kar mirujte!
Kar Oskar zna
On ne izda.
Tra-la-la.

Najslajši dar
Ljubezni žar.
A kar je tajno
To hranim vztrajno.
Zaklad zlata nič ne velja.
Kar Oskar zna, on ne izda
Trala-la-

10.) OFELIJINA ARIJA IZ OPERE »HAMLET«.

Od včeraj že bilo ga ni več na spregled.
Izogiba se me, beži pred menoj.
V očeh mu berem, da nekaj ni v redu.
Kaj se je zgodilo?
Ta sprememba čudna!
Ah ne! Jaz sem le nehvaležna,
Krivično ga pač sodim.
Proč take misli! Najboljše bo, če čitam.

Ah! On je tam! Semkaj gre, proti meni prihaja.
Že me vidi! Že se bliža!

Naj bo, kakor da čitam.
 »Ljubezen moja nikdar
 Nikoli ne usahne.
 Zaman so moje grenke tožbe,
 Vse zaman!«
 Saj noče videti me,
 Odšel je, me pozabil.
 Ljubezen je končana zdaj.
 Saj noče slušati me,
 Saj beži proč od mene.
 Zdravstvuj, nezvesti moj,
 Ki sem te ljubila!...
 Že se je odaljil,
 Sama sem zopet tu.
 Ah, ta pesnik ima prav!
 Z lahкими perotmi
 Včasih odleti ljubezen,
 Nihče je ne zadrži.
 Z jutranjo se svežo zarjo pojavi
 In blaženost nam trosi
 V mlado srce takrat,
 A zvečer ni je več,
 Zbežala je kakor plič...
 Naj prevaro to srce preboli!
 Naj pozabi srečo včerajšno svojo!
 Zvezde tam na nebu
 Z menoj čutile bodo
 Razumele me bodo,
 Kaj zdaj trpim,
 Ker zveste so,
 Ne, kakor on,
 Niso ne, kot on,
 Zveste so zvezdice...
 Z lahкими perotmi
 Včasih odleti ljubezen,
 Nihče je ne zadrži.
 Z jutranjo se svežo zarjo pojavi
 In blaženost nam trosi v mlado srce takrat
 O sladka omama je to. O vrni, vrni se nazaj!

11.) TEMA IN VARIJACIJE. (N. Haskell Dole.)

Zakaj hrepenenje srce mlado žge,
 Zakaj solze v smehu mi zgublajo se?
 Ljubezen je vir vse sreče samo,
 Ljubezen trpljenje je grenko.

12.) DEŽEVNA NOČ. (V. Biddle.)

Vsa livada vlažna blesti se v dežju
 In kresnica mala skriva se tu,
 Taščica se v gnezdo tam stiska plašno,
 Primula na gredi sklanja glavo.
 Uspavanko si poje v mraku vsaka reč,
 Plazijo se sence v svitu sveč.

Kaplje že na okno
 Bijejo močno
 In po strehi: tok-tok-tok
 Udarjajo krepkó...
 Tema razprostira se že nad vasjo
 Mož dospel do kože je šele z nočjo.
 Sprejme ga na vratih domači pes čuvaj,
 Deca pa mu vriska že v naročaj.
 »Tiho zdaj otroci, očka je doma,
 Vsakdo naj bo priden, mir naj mu da!
 Kdor zaspati noče, vzel ga bo škrat.
 Čujte, kako ropota tam okoli vrat!«

Vsaka božja stvarca zdaj spravlja se spat,
 Spanček, mali škrat, ne izgine od vrat.
 Kakor v peči ugasli iskrica miglja,
 Naše dete v sanjah se sladko smehlja...

13.) GOSPOD PETELIN IN GOSPODIČNA KOKOŠ. (G. Falke.)

On (galantno): »Dobro jutro, gospodična kokoš!«
 Ona (neprijazno): »Dobro jutro, gospod petelin!«
 On (boječ): Dobro jutro, kaj pa danes počeli bode?e?
 Ona (zadirčno): To Vas nič ne skrbi, prav nič!
 On (viteško): Kaj se hočete z mano pošetat?
 Ona (jezikavo): Hvala! Lahko se sama grem šetat!
 On (pomirjujoče): Slabo prespali gotovo ste noč?
 (nekoliko škodoželjno): Ali jezi vas pa na vso moč,
 Ker gliste še našli niste nobene?
 Ona (razjarjena): Kak se predrznete biti vsiljiv?
 Kaj Vam pa to mar?
 On (ogorčen): Glej jo gos!
 (zaničljivo): Kikiriki! Neumna gos!
 (odhaja godrnjaje): Kikiriki!

14.) OPAKANI JURČEK IN OČOFANA ŠPELCA. (R. in P. Dehmel.)

Jurček, Jurček, neumni otrok!
 V tinto pomaka zdaj prstov vseh pet,
 Jurček, Jurček, ti si res bedak,
 S prsti opackal si zdaj še svoj vrat.
 Stoji pri vodnjaku škašček vode,
 Tam moči naša špelca krilce in roké.
 Na nebu se sonce perici smeji
 In sproti obleko ji ščofano suši.

15.) VELIKONOČNA. (P. Curran.)

Poglej na okrog prijatelj moj:
 Prebuja se že pomlad!
 V veselem razkošju v vodah šumi,
 Po livadah, gorah se zdi,
 Da šla že zima je davno spat.

V nova gnezda seli se tičji rod,
išče hrane si vseokrog.
Z očmi blestečimi v ples hiti,
Novi praznik pomladi slavi.
Devojka bliža potoku se,
sanjavo strmi v vodo.
Ljubezen vžiga se ji v očeh,
Ko pozdravlja cvetic nebroj.
Hejho, hejho, hejho!
Tu pri nas je veselje,
Radost, smeh.
Na soncu je res lepó.
V vejevju orkester nam listov igra,
Narcise rumene pojo nam.
Prava sreča je le pri nas doma,
In majsko nebo se nam še smeji,
Poljublja nas sonce z neba.
Se ljubezen smehlja.
Hejho!
Odprimo ji vrata zdaj!

